Написав Вікторія Шупортяка
П'ятниця, 04 жовтня 2013, 14:14

Нечутно, непомітно, крок за кроком
Ми до межі, до Вічності ідем.
І пролітає птахом рік за роком,
Немов сніжинка тане день за днем.

І знов приходить Новорічний вечір
Із радістю і смутком на поріг.
Пригадуєм сумні й приємні речі...
Палають свічі, сріблом сипле сніг...

Життя іде, мов свічка догоряє,
Скінчиться все: тривоги і печаль.
Що попере́ду нас іще чекає?
Що в серці лишить радість, а що жаль?

Годинник ста́ранно хвилини лічить.
І стук його неначе кроків звук.
То нам на зустріч поспішає Вічність.
І ми її прийме́м з Господніх рук.

Який то привілей – життя у Бозі:
Надія, віра, спокій у серцях!
Хоч заметіль кружляє на дорозі,
Все наше майбуття в Його руках!

Нове життя, як рік новий настане
В новому небі, на новій землі!
І щастя, теж нове, не перестане.
І не скінчиться радості політ!